

[Undervisningsministeren]

lig brancheuddannelse i byggeområder inden for lærlingelovens rammer.

Det er tilsyneladende ikke de faglige udvalgs opfattelse, at enhver EFG-uddannelse skal modsvares af en tilsvarende lærlinguddannelse, og der har da også længe eksisteret uddannelser inden for forskellige retninger, der kun gennemføres i henhold til EFG-loven. Det er mit indtryk, at baggrunden er hensynet til den længere skoleundervisning, der indgår i EFG-uddannelserne.

Disse forhold er – så vidt jeg kan se – ikke i modstrid med folketingets vedtagne dagsorden den 19. februar 1982. Sigtet må være at tilvejebringe det fornødne antal uddannelsespladser for de unge i samarbejde med arbejdsmarkedets parter, og det er derfor nu som tidligere væsentligt, at det faglige selvstyre udøves inden for lovgivningens rammer i de organer, hvor arbejdsmarkedets parter har sæde.

Spm. nr. 703

Til statsministeren (3/5 82) af:

Dohrmann (FP):

»Var statsministerens 1. maj-udtalelse om etablering af en Storebæltsbro så velment, at regeringen positivt vil overveje fordelene ved at lade brobyggeriet finansiere af private mod i en årrække at opkræve bropenge og derefter overlade broen vederlagsfrit til staten?«

Begrundelse

Når Storebæltsprojektet sidste gang blev lagt i mølpose, skyldtes det blandt andet også socialdemokraternes erkendelse af, at det offentlige ikke havde råd. Siden dengang kan ingen vel påstå, at de økonomiske betingelser er blevet bedre – tværtimod. Af hensyn til beskæftigelsen, samfærdslen mellem landsdelene, besparelser på indenrigsflyruterne og mange andre positive følger virkninger vil det derfor være en oplagt fordel for samfundet at vedtage en lov om opførelse af en privatfinansieret Storebæltsbro.

Besvarelse (12/5 82):

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Hvad enten spørgsmålet om en fast forbindelse over Store Bælt tages op til fornyet

realitetsdrøftelse nu eller ej, fastholder regeringen, at en fast Storebæltsforbindelse skal etableres som en statsvirksomhed som fastsat i anlægsloven fra 1973. Regeringen vil derfor fortsat afvise forslag om privat finansiering af projektet.

Spm. nr. 704

Til socialministeren (3/5 82) af:

Yvonne Herløv Andersen (CD):

»Vil ministeren foreslå at ændre reglerne for børnetilskud, således at den af forældrene, som barnet faktisk opholder sig hos, kan opnå forhøjet børnetilskud?«

Begrundelse

Som reglerne er nu, kan kun forældremyndighedens indehaver opnå det forhøjede børnetilskud. Derfor forekommer det urimeligt, at i de situationer, hvor barnet opholder sig og er registreret hos den anden part i forældreforholdet, kan denne ikke opnå det forhøjede børnetilskud.

Udgifterne ved barnets forsørgelse er jo de samme, uanset hvem der har forældreretten.

Besvarelse (11/5 82):

Socialministeren (Bent Rold Andersen):

Efter børnetilskudslovens § 2, stk. 2, nr. 1, ydes der forhøjet børnetilskud, når den, der har forældremyndigheden over et barn, er (reelt) enlig forsøger.

Den indtægt, der lægges til grund ved beregning af det forhøjede børnetilskud, er socialindkomsten for den af forældrene, der har forældremyndigheden over barnet, jfr. § 3 a, stk. 1.

Hvis et barn er anbragt i familiepleje – f.eks. hos den af forældrene, der ikke har forældremyndigheden over barnet – *udbetales* børnetilskud til plejemoderen/faderen. Også i denne situation vil forældremyndighedens indehavers status som samlevende eller enlig være afgørende for, om der skal udbetales almindeligt eller forhøjet børnetilskud. Det er nemlig indehaveren af forældremyndigheden, der har den almindelige pligt til at sørge for barnets fornødenheder i det daglige, mens den anden af forældrene har fået sin forsørgelsespligt fikseret til betaling af et bestemt bidrag.